

Sygn. akt III AUa 982/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSO del. Beata Górka (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 r. w Szczecinie

sprawy T. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 lipca 2013 r. sygn. akt VI U 822/13

oddala apelację.

SSO del. Beata Górka SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska

Sygn. akt III AUa 982/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w S. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.; dalej jako: ustawa emerytalna) od 25 marca 2013 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Z uwagi na brak możliwości wyliczenia podstawy wymiaru emerytura wyniosła 24 % kwoty bazowej (24% x 3080,84 zł = 739,40 zł). Organ rentowy przy ustalaniu wysokości emerytury uwzględnił 17 lat, 9 miesięcy i 18 dni okresów składkowych oraz 15 lat, 7 miesięcy i 13 dni okresów uzupełniających. Ustalając wysokość należnego ubezpieczonemu świadczenia dokonał zwiększenia wysokości świadczenia o kwotę 130,91 zł z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne za okres

podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników. Wypłatę świadczenia zawieszono, wskazując że wobec zbiegu prawa do dwóch świadczeń emerytalnych wypłaca się tylko jedno ze świadczeń - wyższe lub wybrane przez ubezpieczonego.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji. Podniósł, że nie zgadza się ze sposobem naliczenia emerytury. Wskazał, że nie odprowadzał jednocześnie składek do ZUS i do KRUS, a w jednym okresie do ZUS i w kolejnym do KRUS. Stwierdził, że w jego ocenie zwiększenie emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez ponad 15 lat wyłącznie o kwotę 130,91 zł jest dla niego krzywdzące. Wniósł o ponowne jej naliczenie oraz uwzględnienie lat pracy w gospodarstwie rolnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Wskazał, że ustalając wysokość należnego ubezpieczonemu świadczenia - na mocy art. 56 ustawy emerytalnej - dokonał zwiększenia wysokości świadczenia o kwotę 130,91 zł z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne za cały sporny okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, tj. 15 lat, 7 miesięcy i 13 dni. Wyjaśnił przy tym, że zwiększenie rolne obliczył, przyjmując po 1% emerytury minimalnej za każdy rok opłacania składek do KRUS, a zatem przyjmując, że wynosi ono 15,75% emerytury minimalnej (tj. 15 lat i 3 kwartały x 831,15 zł (minimalna emerytura) = 130,91 zł). Dodatkowo wskazano, że ubezpieczony pobiera świadczenie z KRUS, które jest wyższe od aktualnie ustalonej emerytury z ZUS i nie ma, zgodnie z informacją z KRUS, prawa do zbiegu świadczeń oraz że KRUS uwzględnił przy ustalaniu świadczenia okresy opłacania składek zarówno na ZUS, jak i na KRUS.

W związku z powyższym, ZUS zawiesił wypłatę emerytury jako świadczenia niższego.

Na rozprawie przed Sądem I instancji, 3 lipca 2013 r. pełnomocnik ubezpieczonego sprecyzowała, że ubezpieczony pobiera od 1 kwietnia 2013 r. emeryturę z KRUS, przy czym jest to świadczenie przyznane z urzędu za 15 lat i 7 miesięcy pracy rolniczej, a w ZUS ma wypracowane 17 lat i ponad 9 miesięcy, a zatem w ocenie ubezpieczonego, okresy te powinny zostać połączone w jedną całość, gdyż za ten czas były opłacane składki – samych okresów składkowych ubezpieczony ma łącznie 33 lata i 5 miesięcy.

Wyrokiem z 12 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony urodził się (...) W okresie od 23 października 1967 r. do 17 października 1969 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. W okresie od 3 listopada 1969 r. do 1 kwietnia 1971 r. ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni (...); w okresie od 8 marca 1973 r. do 8 listopada 1975 r. – w (...) Przedsiębiorstwie (...), zaś w okresie od dnia 16 stycznia 1976 r. do 5 października 1987 r.

– w Przedsiębiorstwie (...)

w W.. W okresie od 1 maja 1988 r. do 30 czerwca 2003 r. oraz od

19 października 2004 r. do 31 marca 2005 r., tj. przez okres 15 lat, 7 miesięcy i 3 dni, podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników (jako rolnik) i opłacał z tego tytułu należne składki. Dnia 21 grudnia 2004 r. ubezpieczony złożył w KRUS wniosek

o przyznanie mu prawa do renty inwalidzkiej rolniczej. Decyzją z 17 lutego 2005 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu od 1 grudnia 2004 r. prawo do renty rolniczej. Do okresów, od których zależy prawo i wysokość świadczenia, zaliczono okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników od 1 maja 1988 r. do 30 czerwca 2003 r. oraz od 19 października 2004 r. do 31 marca 2005 r. (praca we własnym gospodarstwie rolnym), a także okresy pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 25 lutego 1964 r. do 5 marca 1973 r., okres służby wojskowej od 23 października 1967 r. do 17 października 1969 r. i okresy zatrudnienia od 8 marca 1973 r. do 8 listopada 1975 r. oraz od 16 stycznia 1976 r. do 5 października 1987 r. Przy wyliczaniu wysokości świadczenia uwzględniono: część składkową wynoszącą 40,39% emerytury podstawowej oraz część uzupełniającą wynoszącą 85,50 % emerytury podstawowej. Wysokość świadczenia wyniosła 708,24 zł, a od 1 maja 2012 r. – 988,50 zł. Decyzją

z 18 marca 2013 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał ubezpieczonemu z urzędu emeryturę rolniczą w wysokości dotychczas pobieranej renty rolniczej. Od 1 kwietnia 2012 r. emerytura należna do wypłaty wynosi 892,25 zł.

Dnia 9 stycznia 2013 r. ubezpieczony złożył w ZUS wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury. Wniosek ten został rozpoznany poprzez wydanie zaskarżonej w niniejszym procesie decyzji.

Sąd I instancji zważył, że odwołanie ubezpieczonego nie mogło zostać uwzględnione. Wskazał, że istota niniejszego sporu sprowadzała się do odpowiedzi na pytanie o zasady zaliczania okresów pracy w gospodarstwie rolnym do stażu ubezpieczeniowego, w związku z rozpatrywaniem przez organ rentowy – właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – uprawnień do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Stwierdził nadto, że stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny, zaś istotną dla rozstrzygnięcia kwestią pozostawała zasadność dokonania przez organ rentowy zwiększenia wysokości emerytury ubezpieczonego

z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym rolników wyłącznie o kwotę

130,91 zł. Ubezpieczony stał na stanowisku, że takie działanie jest dla niego krzywdzące; wskazywał bowiem, że skoro przez wiele lat opłacał składki na ubezpieczenie społeczne rolników, to okres ten powinien zostać uwzględniony przy ustalaniu wysokości emerytury, a jego świadczenie powinno odpowiadać wartości ogółu uiszczonych przez niego składek na ubezpieczenie społeczne, zarówno powszechnie, jak i rolnicze. Odnosząc się do tych zarzutów Sąd Okręgowy wskazał, że ogólną zasadą prawa ubezpieczeń społecznych jest, iż świadczenia emerytalne na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS przysługują ubezpieczonemu, czyli osobie podlegającej ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, określonych

w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, a do ustalenia prawa do emerytury oraz obliczenia jej wysokości uwzględnia się zasadniczo tzw. okresy składkowe

i okresy nieskładkowe ubezpieczonego, zgodnie z zasadami określonymi w art. 5-7 ustawy emerytalnej. Sąd I instancji wskazał, że wyjątek od tej zasady stanowi przepis art. 10 emerytalnej, zgodnie z którym w sytuacji, gdy ustalone na podstawie art. 5-7 tej ustawy okresy składkowe i nieskładkowe okażą się krótsze od okresu wymaganego do uzyskania emerytury na podstawie przepisów tej ustawy, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu uwzględnia się także okresy pracy w gospodarstwie rolnym. Obliczanie wysokości emerytury z uwzględnieniem okresów pracy w gospodarstwie rolnym następuje jednak na zasadach określonych w art. 56 ustawy emerytalnej

w zw. z art. 10 tej ustawy.

Sąd I instancji wskazał nadto, że zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy emerytalnej, osobie, której przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględniono okresy pracy

w gospodarstwie rolnym określone w art. 10, oblicza się wysokość przysługującego świadczenia jako część świadczenia obliczonego w myśl art. 53, z uwzględnieniem okresów pracy w gospodarstwie rolnym, proporcjonalnie do udziału okresów składkowych i nieskładkowych w okresie stanowiącym sumę okresów składkowych, nieskładkowych i uwzględnionych okresów pracy w gospodarstwie rolnym. W ustępie 2 tego przepisu wskazano, że przepisu ust. 1 nie stosuje się do osoby, która udowodniła co najmniej: 20 lat - kobieta lub 25 lat - mężczyzna okresów składkowych albo okresów składkowych uzupełnionych okresami nieskładkowymi w rozmiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, lecz wysokość przysługującej jej emerytury oblicza się w myśl art. 53, z uwzględnieniem okresów składkowych i nieskładkowych, bez uwzględnienia okresów pracy w gospodarstwie rolnym. W ust. 3 wskazano, że świadczenie, którego wysokość ustalono w myśl ust. 1 lub 2, zwiększa się o kwotę odpowiadającą części składkowej emerytury ustalonej według zasad wymiaru określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, z uwzględnieniem całego udowodnionego okresu pracy w gospodarstwie rolnym, z tym że okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym - bez podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu - po ukończeniu 16 roku życia, przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r., uwzględnia się, jeżeli przypadają nie wcześniej niż 25 lat przed ustaleniem prawa do emerytury. W ust. 4 określono, że jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe nie zostały uzupełnione okresami wymienionymi w art. 10, emerytura ulega zwiększeniu za okres opłacania składek na Fundusz Emerytalny Rolników, Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników

i ubezpieczenie emerytalno-rentowe rolników. Zwiększenie to ustala się według zasad wymiaru przewidzianych dla części składkowej w przepisach, o których mowa w ust. 3. Ponadto, zgodnie z ust. 5 tego artykułu, zwiększenie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje osobie mającej ustalone prawo do emerytury lub renty na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników. Zwiększenie, o którym mowa w ust. 4, przyznaje się na wniosek zainteresowanego (ust. 6). Wreszcie, w ustępie

7 przewidziano, że emerytury, o których mowa w ust. 1-4, wypłaca się z Funduszu, z tym że koszty tych emerytur podlegają odpowiedniej refundacji:

1) w części odpowiadającej zwiększeniu o część składkową w wysokości obliczonej zgodnie z ust. 3 i 4 - z funduszu emerytalno-rentowego określonego w przepisach

o ubezpieczeniu społecznym rolników;

2) w części odpowiadającej podwyższeniu do kwoty najniższej emerytury - z budżetu państwa.

W ocenie Sądu Okręgowego, organ rentowy dokonał prawidłowego obliczenia wysokości należnej ubezpieczonemu emerytury. Wysokość świadczenia wyliczono, postępując stosownie do dyspozycji przywołanego wyżej przepisu art. 56 ustawy emerytalnej. ZUS, ustalając staż ubezpieczeniowy odwołującego się, przyjął bowiem, że posiada on:

- 17 lat, 9 miesięcy i 18 dni okresów składkowych z tytułu ubezpieczenia w FUS (okres odbywania służby wojskowej od 23 października 1967 r. do 17 października 1969 r., okresy zatrudnienia od 3 listopada 1969 r. do 1 kwietnia 1971 r., od 8 marca 1973 r. do 8 listopada 1975 r. oraz od 16 stycznia 1976 r. do 5 października 1987 r.);

- 15 lat, 7 miesięcy i 13 dni okresów uzupełniających (tj. okresy podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników od 1 maja 1988 r. do 30 czerwca 2003 r. oraz od 19 października 2004 r. do 31 marca 2005 r.).

Sąd I instancji stwierdził, że skoro w myśl przywoływanego już wyżej przepisu art. 56 ust. 3 ustawy emerytalnej, świadczenie, którego wysokość ustalono w myśl ust. 1 lub 2, zwiększa się o kwotę odpowiadającą części składkowej emerytury ustalonej według zasad wymiaru określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, z uwzględnieniem całego udowodnionego okresu pracy w gospodarstwie rolnym, z tym, że okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy

w gospodarstwie rolnym - bez podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu - po ukończeniu 16 roku życia, przypadające przed 1 lipca 1977 r., uwzględnia się, jeżeli przypadają nie wcześniej niż 25 lat przed ustaleniem prawa do emerytury, zaś stosownie do treści art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 ze zm.), część składkową ustala się przyjmując po 1 % emerytury podstawowej za każdy rok podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, z uwzględnieniem ust. 2-7. Niepełne lata przelicza się odpowiednio, z uwzględnieniem art. 21a.

Sąd Okręgowy stwierdził, iż ZUS prawidłowo ustalił, że w przypadku ubezpieczonego kwota zwiększenia rolnego będzie wynosiła 130,91 zł (15,75% (15 lat 3 kwartały ubezpieczenia społecznego rolników) x 831,15 zł (minimalna emerytura FUS) = 130,91 zł).

Zdaniem Sądu I instancji, prawidłowe okazało się również rozstrzygnięcie organu rentowego w zakresie, w jakim zawiesił on ubezpieczonemu prawo do ustalonego w powyższy sposób świadczenia. Z ustaleń stanu faktycznego wynika bowiem, że ubezpieczony od 1 grudnia 2004 r. był uprawniony do renty rolniczej, natomiast decyzją z 18 marca 2013 r. przyznano mu prawo do emerytury rolniczej na podstawie przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Sąd Okręgowy wskazał, że zbieg prawa do emerytury z FUS z prawem do emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego rolników reguluje przepis art. 96 ust. 2 ustawy emerytalnej, w którym wskazano, że prawo do pobierania świadczeń w razie zbiegu u jednej osoby prawa do emerytury lub renty z prawem do emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego rolników określają odrębne przepisy (a zatem przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników). Zgodnie z treścią art. 33 ust. 2 tej ustawy, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przysługującej na

podstawie ustawy z prawem do emerytury lub renty z innego ubezpieczenia społecznego, uprawnionemu wypłaca się jedno wybrane przez niego świadczenie, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4. Wyjątki, o których mowa w ust. 3 (uchylony przez art. 33 pkt 7 lit. c ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych, Dz. U. Nr 228, poz. 1507) oraz ust. 4 nie mają znaczenia dla oceny niniejszej sprawy, gdyż dotyczą zbiegu emerytury/renty rolniczej z prawem do renty inwalidy wojennego i wojskowego, którego niezdolność do pracy pozostaje w związku ze służbą wojskową, renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, ze zm.), renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy albo wskutek choroby zawodowej oraz świadczenia o charakterze rentowym z instytucji zagranicznej.

Sąd Okręgowy podkreślił, że art. 33 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników był przedmiotem oceny Trybunału Konstytucyjnego. W wyroku z 5 października 2010 r. (K 16/08) Trybunał uznał jednak, że przepis ten jest zgodny z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd I instancji wskazał, że pogląd ten wiąże sąd powszechny, w tym także w niniejszej sprawie.

Sąd I instancji stwierdził, że w świetle powyższego za bezzasadne należało uznać żądanie ubezpieczonego wypłacenia mu obu świadczeń pozostających w zbiegu. W przypadku wystąpienia zbiegu u jednej osoby prawa do emerytury lub renty z prawem do emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego rolników uprawnionemu wypłaca się bowiem jedno, wybrane przez niego świadczenie (art. 33 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników).

Sąd I instancji wskazał nadto, że zarówno do przyznania renty inwalidzkiej rolniczej, jak i do przyznania emerytury rolniczej, rolniczy organ rentowy do ustalenia części składkowej przyjął zarówno okresy ubezpieczenia rolniczego, jak też i okres podlegania przez ubezpieczonego innemu ubezpieczeniu społecznemu, tj. okres służby wojskowej oraz okresy zatrudnienia. Sąd Okręgowy zaakcentował, że zatem – wbrew twierdzeniom ubezpieczonego – przy przyznawaniu z urzędu emerytury rolniczej uwzględniono fakt podlegania przez odwołującego się ubezpieczeniom w ZUS, co oznacza iż chybiona jest jego argumentacja, jakoby w żadnym przypadku wszystkie przebyte przez niego okresy ubezpieczenia nie zostały zsumowane.

Apelację od powyższego wyroku wniósł ubezpieczony. Zarzucił brak odniesienia przez Sąd I instancji do odwołania, w którym ubezpieczony napisał, że nie rozumie, dlaczego jego składki do ZUS za 17 lat, 9 miesięcy i 18 dni zostały zatrzymane przez ZUS, tj. świadczenie emerytalne nie jest wypłacane. Wskazał, że ZUS naliczył świadczenie emerytalne w wysokości 831,15 zł i poinformował ubezpieczonego, że wypłaca się jedno świadczenie, z czego wybrał emeryturę

w KRUS, gdyż była korzystniejsza. Podniósł nadto, że nie rozumie, dlaczego ZUS traktuje jego świadczenie emerytalne naliczone w ZUS i świadczenie naliczone

w KRUS jako dwa świadczenia emerytalne. W ocenie apelującego, jest to jedno świadczenie, ale uzyskane z różnych źródeł, na podstawie odprowadzanych przez niego składek. Wskazał, że nie zgadza się ze sposobem naliczenia emerytury, tj. doliczeniem do wysokości świadczenia emerytalnego naliczonego przez ZUS kwoty uzupełniającej z tytułu ubezpieczenia rolnego w wysokości jedynie 130,91 zł miesięcznie za okres prawie 16 lat odprowadzania składek na KRUS. Apelujący wymienił zakres świadczeń, do których odnosi się ustawa emerytalna w art. 3. Podkreślił, że w jego ocenie świadczenie emerytalne jest w jego przypadku jedno,

z tym, że rozbite na okresy odprowadzania składek do ZUS, a następnie do KRUS, więc zdaniem apelującego, w świadczeniu powinny być ujęte składki z obydwu okresów ubezpieczenia poprzez zsumowanie wszystkich okresów pracy. Podniósł, że w odpowiedzi na odwołanie ZUS wskazał, że 15 lat, 7 miesięcy i 3 dni pracy

w rolnictwie, nie są to okresy uzupełniające, a są to okresy opłacania pełnych składek. Okresami uzupełniającymi są natomiast w ocenie ubezpieczonego, lata pracy

w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 25 lutego 1964 r. do 5 marca 1973 r. oraz okres całkowitej niezdolności do pracy od grudnia 2004 r. do 25 marca 2013 r.

W związku z powyższym, wniósł o uchylenie wyroku Sądu I instancji i o obliczenie świadczenia emerytalnego w ten sposób, aby połączyć dwa pełne świadczenia: z ZUS i z KRUS.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji. Podtrzymał dotychczasową argumentację w sprawie i stwierdził, że wyrok Sądu I instancji jest prawidłowy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego okazała się nieuzasadniona.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sądu I instancji jest prawidłowe. Sąd Okręgowy właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe, w żaden sposób nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz dokonał trafnej oceny zebranego

w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy. Sąd Odwoławczy podzielił ustalenia i rozważania prawne Sądu Okręgowego, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyroki Sądu Najwyższego z 5 listopada 1998 r. I PKN 339/98, OSNAPiUS 1999/24 poz. 776, z 22 lutego 2010 r. I UK 233/09, Lex nr 585720).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny. Apelujący nie zgodził się natomiast z obowiązującym stanem prawnym, a więc również z wyrokiem Sądu I instancji, który prawidłowo dokonał do tegoż stanu subsumcji.

Sąd Odwoławczy podkreśla, że kontrola instancyjna decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych polega na tym, że sąd bada zgodność decyzji

z obowiązującym prawem. Sąd nie bierze pod uwagę podnoszonych przez ubezpieczonych kwestii związanych z tym, że w ich ocenie dane rozstrzygnięcie jest krzywdzące, nielogiczne, czy godzi w zasady współzycia społecznego, jeśli decyzja wydana została na podstawie obowiązującego prawa.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że Sąd Okręgowy szczegółowo odniósł się w swym uzasadnieniu do wszystkich aspektów, które podniósł w odwołaniu ubezpieczony. Sąd Odwoławczy w całości podziela przywołane w nim motywy rozstrzygnięcia. Wszystkie przepisy, które mają znaczenie przy rozpatrywaniu prawa do świadczenia emerytalnego z ZUS i obliczenia jego wysokości, jak i dotyczące świadczenia emerytalnego z KRUS, zostały przez Sąd Okręgowy szczegółowo przeanalizowane, więc Sąd Odwoławczy nie będzie analizy tej powielał. Apelujący nie posiada 25-letniego stażu ubezpieczeniowego w ZUS, który pozwoliłby na samodzielne otrzymywanie korzystniejszego świadczenia z ubezpieczeń społecznych, zgodnie

z art. 56 ust. 2 ustawy emerytalnej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, ubezpieczony pobiera więc wyższe świadczenie z KRUS. Sąd Odwoławczy wskazuje, że ubezpieczony, na gruncie obowiązujących przepisów, nie ma prawa do pobierania dwóch emerytur pozostających w zbiegu – z ZUS i z KRUS, a do wypłaty jednego wybranego świadczenia, gdyż tak wynika z regulacji art. 96 ust. 2 ustawy emerytalnej w zw. z art. 33 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (wyjątki określone w art. 33 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie dotyczą sytuacji faktycznej ubezpieczonego).

Sąd Apelacyjny podkreśla, że wyrokował w oparciu o obowiązujące przepisy i podnoszone w apelacji poczucie krzywdzenia, nielogiczność, zarzuty co do sposobu obliczenia okresu uzupełniającego i wynikającej stąd kwoty doliczanej do emerytury w ZUS stanowi subiektywną ocenę obowiązującego prawa, na które sąd również nie ma wpływu. Sąd stosuje prawo, zmiana przepisów możliwa jest poprzez inicjatywę ustawodawczą.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego jako bezzasadną.

SSO del. Beata Górska SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska